

**ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ**

**ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ:
«ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ»**

**Με τους διακριτικούς τίτλους:
«Ε.ΣΥ.», «ΕΛ.ΕΥΣΙΣ» και «ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ»**

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΦΟΡΕΑ

«ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ»

Με τους διακριτικούς τίτλους:

«Ε.ΣΥ.», «ΕΛ.ΕΥΣΙΣ» και «ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ»

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια ο Ελληνικός λαός βιώνει μια στοχοποιημένη επίθεση απαξίωσης, οικονομικής εξαθλίωσης, ηθικής κατάπτωσης, λεηλασίας δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας και αποξένωσης από τα ιδανικά του, την γλώσσα του, τα έθιμα και τις συνήθειές του.

Αυτή η τραγική πραγματικότητα είναι αποτέλεσμα μιας συνεπούς ανθελληνικής και προδοτικής συνεχούς πορείας του πολιτικού κατεστημένου όπως αυτή διαγράφεται στην νεότερη ιστορία του Ελληνικού Έθνους.

Αυτή η τραγική πραγματικότητα είναι η συνέχεια της επιβουλής ανθελληνικών κέντρων επικυριαρχίας η οποία ξεκίνησε με την δολοφονία του εκλεγμένου δημοκρατικά Έλληνα Κυβερνήτη Ι. Καποδίστρια. Αυτή η δολοφονία ακύρωσε οριστικά την Ψήφιση του Πολιτικού Συντάγματος το οποίο είχε προγραμματιστεί για να επικυρωθεί στην Ε' Εθνοσυνέλευση καθώς επίσης σταμάτησε την λειτουργία του κρατικού Πιστωτικού Ιδρύματος την «Ελληνική Χρηματιστική» το οποίο αντικατεστάθη το 1841 με το ιδιωτικό ξένων συμφερόντων πιστωτικό ίδρυμα την «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος».

Από τότε η εξουσία μέσω Δημοκρατικών Διαδικασιών οι οποίες θα ήταν η εγγύηση για την Ανεξαρτησία του Ελληνικού Κράτους πέρασε σε ξένα προς τον Ελληνισμό Κέντρα με εκπροσώπους τα πολιτικά κόμματα μέσω της εγκάθετης και ξενόφερτης μοναρχίας.

Είναι γεγονός ότι ενώ το πολίτευμα άλλαξε πολλές μορφές, η κύρια σταθερά και υπεύθυνη συνιστώσα του Καθεστώτος διαχρονικά από το 1832 μέχρι και σήμερα παραμένει η κομματοκρατία.

Από τότε μέχρι σήμερα τα κόμματα είναι υπεύθυνα για τα δεινά του Ελληνικού Έθνους επειδή διαίρεσαν, κομμάτισαν και διέλυσαν την κοινωνία μας.

Είναι υπεύθυνα γιατί όχι μόνο δεν έκαναν ποτέ το καθήκον τους για την προστασία και την προαγωγή των δικαιωμάτων των Ελλήνων Πολιτών αλλά δημιούργησαν και το περιβάλλον για την επιβολή των συνθηκών αιχμαλωσίας δέσμευσης και υποταγής σε Ανθελληνικά Κέντρα.

Τα κόμματα επέτρεψαν στο Τραπεζικό κατεστημένο να λειτουργεί με πλήρη ασυδοσία αποκλείοντας κάθε ενδεχόμενο ελέγχου και απαλλάσσοντας το από κάθε φόρο και υποχρέωση καταβολής τελών έτσι αυτό σε πλήρη ασυλία έφτασε μέχρι το σημείο να πτωχεύσει το Ελληνικό Κράτος επανειλημμένως.

Τα κόμματα εκχώρησαν το δικαίωμα στο Τραπεζικό κατεστημένο να χαράσσει την οικονομική πολιτική του κράτους μας και να δημιουργήσει τις συνθήκες αιχμαλωσίας των Ελλήνων Πολιτών μέσω του χρέους .

Τα κόμματα και η διαίρεση της κοινωνίας που δημιουργούνε είναι η αιτία της Μικρασιατικής Καταστροφής και γενοκτονίας.

Τα κόμματα και η διαίρεση της κοινωνίας που δημιουργούνε είναι η αιτία του Εμφυλίου πολέμου που τόσο ακριβά στοίχησε στο Έθνος μας και ο διαμελισμός του Ελληνισμού όπως στην Κύπρο.

Τα κόμματα είναι υπεύθυνα γιατί αυτά δημιουργούν την διαπλοκή, το πελατειακό κράτος , την διαφθορά, την ανομία και την κατάρρευση των Εθιμικών Αξιών .

Το πολιτικό καθεστώς επέτρεψε σε οργανισμούς και Συμβούλια ξένα Ελληνικών συμφερόντων να είναι ενταγμένα μέσα στον Κρατικό Μηχανισμό απολαμβάνοντας ιδιαίτερα προνόμια από την Ελληνική Πολιτεία καθώς επίσης να έχουν ενεργή συμμετοχή σε νευραλγικούς τομείς όπως η οικονομία, η παιδεία τα μέσα μαζικής ενημέρωσης κλπ

Το πολιτικό καθεστώς είναι η αιτία της καταστροφής του Παραγωγικού Ιστού της πατρίδος μας, του υπερδανεισμού που ακολούθησε και την παράδοση Εθνικής Κυριαρχίας στους Δανειστές του με τα Μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις, έχοντας φέρει το μεγαλύτερο τμήμα του Ελληνικού λαού σε κατάσταση λιμοκτονίας με δύο εκατομμύρια ανέργους , στρατιά αυτοχείρων, με ανύπαρκτη κρατική πρόνοια και με μόνες υπαρκτές τις προοπτικές επιδείνωσης.

Λόγω του ότι:

Αυτό που βιώνουμε έως και σήμερα δεν είναι Δημοκρατία αλλά επαίσχυντη ολιγαρχία μέσω της κομματοκρατίας κάτω από το κάλυμμα της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας .

Ως Έλληνες Πολίτες παρά τα κυριαρχικά κληρονομικά δικαιώματα που κατέχουμε έχουμε μεταβληθεί σε στιγμιαίους ψηφοδότες υπηκόους χωρίς καμία συμμετοχή στις αποφάσεις, στις επιλογές και στην χάραξη και εφαρμογής της πολιτικής πρακτικής.

Ως Έλληνες Πολίτες έχουμε αιχμαλωτισθεί σε ένα χρέος του οποίου ούτε την προέλευση, ούτε το ύψος , ούτε την διαχείριση του, μπορούμε να διαπιστώσουμε ούτε έλεγχο της νομιμότητος του να κάνουμε παρότι εμείς και οι απόγονοι μας να έχουμε επιφορτισθεί τις συνέπειες του καθώς και την αποπληρωμή του.

Παρά του ότι κατέχουμε αδιαμφισβήτητα στοιχεία και αποδείξεις ότι έχει κατατεθεί επαρκέστατο ποσόν και για την αποπληρωμή του Δημόσιου χρέους αλλά και για μια τεράστια ανάπτυξη του Κράτους μας το πολιτικό κατεστημένο δεν το χρησιμοποιεί και προχωρά σε επιπλέον δεσμεύσεις με νέες δανειακές συμβάσεις με εγγυητές και υπόχρεους εμάς τους Πολίτες για την αποπληρωμή του.

Επιπλέον κατέχουμε αδιαμφισβήτητα στοιχεία και αποδείξεις ότι το Κράτος μας παρά την δυνατότητα που έχει και με υπάρχουσα ήδη κατατεθειμένη εγγυοδοσία, για άτοκη δανειοδότηση με πολυετή περίοδο αποπληρωμής του δανείου, από τα τεράστια αποθεματικά που διαθέτει στο Ταμείο Αλληλεγγύης της Παγκόσμιας Τράπεζας Ανοικοδόμησης και Ανάπτυξης του Ο.Η.Ε της οποίας υπήρξε ιδρυτικό μέλος εξ αρχής όπως και όλων των παγκόσμιων ταμείων που δημιουργήθηκαν και υπάρχουν σε όλο το ιστορικό βάθος και τα οποία κατέχουν τον Εθνικό πλούτο ο οποίος κληρονομικά ανήκει στο Ελληνικό γένος (βλέπε Παράρτημα 1), το πολιτικό κατεστημένο δεν χρησιμοποιεί αυτή την δυνατότητα προκλητικά και απροσημάτιστα προς όφελος των Αγορών και των Τραπεζιτών και εις βάρος των νόμιμων κληρονόμων.

Καταγγέλλουμε ως παράνομη σύμφωνα με την Νομολογία του Ο.Η.Ε την παραχώρηση έστω και ελάχιστου τμήματος Εθνικής Κυριαρχίας από το Πολιτικό κατεστημένο προς τους Τραπεζίτες και τις λεγόμενες Αγορές.

Καταγγέλλουμε ως παράνομο και επαίσχυντο το χρέος που μας καταλογίζουν.

Καταγγέλλουμε την μέχρι σήμερα και την επί εκατόν ογδόντα πέντε χρόνια καταχρηστικής, παταγωδώς αποτυχημένης και άκρως επικίνδυνης για το μέλλον,

διακυβέρνηση του Κράτους μας από όλες τις μορφές και τις πτυχές της κομματοκρατίας που δοκιμάστηκαν .

Καταγγέλλουμε την μέχρι σήμερα πολιτική της εκδίωξης των αυτοχθόνων Ιθαγενών Ελλήνων μέσω της μετανάστευσης με κορύφωση της τα τελευταία χρόνια με την εκδίωξη του σημαντικότερου ιστού ανάπτυξης τους νέους επιστήμονες.

Καταγγέλλουμε την απεμπόληση των κληρονομικών δικαιωμάτων μας στον παγκόσμιο πολιτισμό ο οποίος διέπει και είναι ορατός σε όλον τον πλανήτη σε όλες τις μορφές που εκφράζεται μέσω των τεχνών (μουσειακά εκθέματα) , των επιστημών (Μαθηματικά, Φιλοσοφία , Αρχιτεκτονική , Αστρονομία, Μεταλλουργία κλπ) της σκέψης , της γλώσσας.

Καταγγέλλουμε την απόκρυψη των κληρονομικών δικαιωμάτων και ειδικότερα του δικαιώματος της Βασιλείας τα οποία ανήκουν αποκλειστικά και μόνο στο κυρίαρχο Έθνος μας στους πραγματικά Έλληνες Ιθαγενείς τον σφετερισμό τους την καταδολίευση τους την πλαστογραφία τους, την παράνομη και καταχρηστική τους χρήση από τους πλαστογράφους αλλοεθνείς ανθέλληνες η οποία ξεκίνησε από την εποχή των διαδόχων του Μεγάλου Αλεξάνδρου με την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία συνεχίσθηκε με την αυτοκρατορία της Ρωμανίας (Βυζάντιο) και σε όλη την μετέπειτα ιστορία μέχρι σήμερα.

Οι Κύριοι (Κουρήτες) , όπως προσφωνούσαν τους Συγκλητικούς στην ρωμαϊκή αυτοκρατορία έπρεπε να είναι ελληνικής ιθαγένειας, ώστε «οι προστασίες να λαμβάνονται σωστά και να δίδονται σωστές απαντήσεις από τους θεούς όταν αποφασίζουν επάνω σε νομικά, κοινωνικά και ειδικώς σε στρατιωτικά θέματα».

Επί Ρωμανίας (Βυζάντιο) επίσης ο νόμος όριζε την αμιγώς Ελληνική φυλετική καθαρότητα των Συγκλητικών – από τις τάξεις των οποίων εξελέγετο ο εκάστοτε Βυζαντινός Αυτοκράτωρ – και μάλιστα επί ποινή εκπτώσεως των κληρονομικών Συγκλητικών προνομίων των απορρεόντων εκ της καταγωγής τους. Για δε τον βασιλέα της Ρωμανίας (αυτοκράτωρ ήταν υποδεέστερος του τίτλου του βασιλέως) ίσχυε : «...τα μεν εώα έθνη διδόασι τιμήν τω Βασιλεί ως διαδόχω του πατρικού οίκου του Μεγάλου Αλεξάνδρου». Αυτός ο όρος της εθνολογικής κληρονομικής διαδοχής αποδυναμώθηκε με την επικράτηση της δογματικής νομοθεσίας για τον Αυτοκράτορα ο οποίος έπρεπε να είναι : «Πιστός εν Χριστώ τω Θεώ Βασιλεύς και Αυτοκράτωρ Ρωμαίων».

Έτσι την Εθνολογική καταγωγή την είχε κάποιος που έχει προσχωρήσει διά του Χριστιανικού Βαπτίσματος και Χρίσματός του στη Ρωμαϊκή Πίστη, δηλ. στη Ρωμαϊκή Θρησκεία, η οποία από τον 4ο μ.Χ. αι. (οπότε και ιδρύθηκε η Αυτοκρατορία της Ρωμανίας) ήταν ο Χριστιανισμός.

Το Ελληνικό κληρονομικό δικαίωμα αντικατεστάθη από την δογματική πίστη του Αυτοκράτορα . Με αυτόν ακριβώς τον τρόπο έγινε ο εξελληνισμός των Αυτοκρατόρων της Ρωμανίας οι οποίοι ήταν όλοι αλλοεθνείς . Με αυτό ακριβώς τον τρόπο απέκτησαν παράνομα και καταχρηστικά πλαστά Βασιλικά δικαιώματα οι μέχρι σήμερα Βασιλικές οικογένειες . Στην ιστορία του νεότερου ελληνικού κράτους μετά την επανάσταση του 1821 υπήρξε συνέχεια του δογματικού κυριαρχικού καθεστώτος.

Το σύνταγμα του 1844 ορίζει τον δεκαεξάχρονο Όθωνα βασιλέα ιερό ελέω θεού. Στο πρώτο άρθρο ορίζεται ως : « επικρατούσα θρησκεία εις την Ελλάδα ή της Ανατολικής Ορθόδοξου του Χριστού Εκκλησίας.....» και στο δεύτερο άρθρο : «η Ορθόδοξος Εκκλησία της Ελλάδος, κεφαλήν γνωρίζουσα τον Κύριον Ημών Ιησού Χριστόν ενεργούσα ανεξαρτήτως πάσης άλλης εκκλησίας τα κυριαρχικά ταύτης δικαιώματα.....» από την αρχή αναγνωρίζονται κυριαρχικά δικαιώματα δόγματος επί του έθνους και μάλιστα με κυρίαρχο (κύριο) πνευματική οντότητα η οποία κυριαρχεί μέσω της εκπροσώπησης του από την ιερά σύνοδο.

Με ποιά απόδειξη και ποιά εξουσιοδότηση γίνεται αυτή η αντιπροσώπευση. Με τί τρόπο γίνεται η επιλογή και με ποιά αποδεικτικά στοιχεία της διαδικασίας. Είναι ακριβώς η συνέχεια του θεοκρατικού καθεστώτος της Ρωμανίας. Είναι αντιγραφή ακριβής η επιλογή αντιβασιλέα του νέου Ελληνικού Κράτους με την επιλογή αυτοκράτορα της Ρωμανίας. Το άρθρο 45 του συντάγματος του 1844 αναφέρει: «.....εκλέγουσι προσωρινώς αντιβασιλέα πολίτην έλληνα του ανατολικού δόγματος.....». αντικατασταθεί η ιθαγένεια άλλη μια φορά η οποία αποδεικνύει την εθνολογική προέλευση με την υπηκοότητα σε δογματική εξουσία.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ όλες τις μεθοδευμένες ενέργειες οι οποίες διεπράχθησαν διαχρονικά για την υφαρπαγή την καταδολίευση και την λεηλασία των κληρονομικών δικαιωμάτων επί της εδαφικής κυριαρχίας επί του παγκόσμιου πλούτου και επί της πνευματικής ιδιοκτησίας των κυρίαρχων ιθαγενών ελλήνων από τους εξελληνισθέντες μέσω του δόγματος αλλοεθνείς, καταχραστές, παραχαράκτες .

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ ως απαράδεκτη και μiasματική την δογματική παρέμβαση για την καταδολίευση και εκμετάλλευση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων ως ελλήνων ιθαγενών.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ τις γενοκτονίες τις δολοφονίες τις καταστροφές και τις λεηλασίες που έγιναν εις βάρος των ελλήνων ιθαγενών σε οποιοδήποτε μέρος του πλανήτη γαία προκειμένου να ιδιοποιηθούν τα κληρονομικά δίκαια και δικαιώματά μας οι παραχαράκτες καταχραστής ανθέλληνες φονείς.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ κάθε βασιλική ιδιότητα οποιουδήποτε εφόσον δεν ανήκει γενεαλογικά στο έθνος των ελλήνων ως πλαστή και ως καθαρά εγκληματικό προϊόν παραχάραξης κλοπής και εκμετάλλευσης των κληρονομικών δικαίων και δικαιωμάτων μας.

Ιστορικά ακόμα και για την κατοχύρωση εδαφικής περιοχής που είχε καταληφθεί μετά από πόλεμο έπρεπε να γίνει μόνο με την συγκατάθεση Έλληνα Βασιλέα όπως στην περίπτωση του Μελχισεδέκ. Αυτός ήταν έλληνας βασιλέας της ελληνικής πόλης των Σολύμων και ήταν αυτός που έδωσε στον αλλοεθνή προπάτορα των εβραίων δικαιώματα εδαφικά. Βέβαια το πως ένας έλληνας βασιλέας έκανε την οποιαδήποτε παραχώρηση σε ένα αλλοεθνή είναι προς διερεύνηση. Ή με οποιονδήποτε τρόπο ή λόγο παραχώρηση κληρονομικών δικαιωμάτων ακόμα και από βασιλέα είναι ή αποστασία ή προδοσία.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ την απεμπόληση των κληρονομικών δικαιωμάτων μας στον παγκόσμιο πλούτο υπέρ των επικυριάρχων ανθελλήνων από τους παρανόμως εξελληνισθέντες αλλοεθνείς κυβερνήτες του ελληνικού κράτους .

Και το σημαντικότερο την λεηλασία και την κατάχρηση των δικαιωμάτων του Κυρίαρχου Πανάρχαιου Έθνους μας, το μόνο έθνος πραγματικά αυτοχθόνων ιθαγενών μέσω αλλεπάλληλων προδοσιών.

Οι καταγγελίες περιλαμβάνουν ολόκληρο το πολιτικό κατεστημένο επειδή για το μόνο που ενδιαφέρεται και μπορεί να μιλήσει είναι για το χρέος προς τις Αγορές και τους Τραπεζίτες, χρέος ανύπαρκτο τεχνητά δομημένο για την λεηλασία όχι μόνο των περιουσιών μας αλλά και των ψυχών μας.

Για όλα τα ανωτέρω ως Πολίτες της Ελληνικής Δημοκρατίας επειδή έτσι και αλλιώς όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται επ' ονοματί μας, επικαλούμαστε τα Συνταγματικά δικαιώματα

μας και αποκηρύσσουμε όλα τα πολιτικά κόμματα γιατί δεν εκπροσωπούν εμάς, τα συμφέροντα μας και τα δικαιώματα μας και αποφασίζουμε να προχωρήσουμε:

ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΦΟΡΕΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΈΘΝΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ:

«ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ» Με τους διακριτικούς τίτλους:

«Ε.ΣΥ.», «ΕΛ.ΕΥΣΙΣ» και «ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ»

Στην δημιουργία των συνθηκών για την εγκαθίδρυση της Ελληνικής Δημοκρατίας της μόνης Δημοκρατίας, στην βάση και στις αρχές όπως απορρέουν από την Γραμματεία ως Θεώρημα και ως Πρακτική εφαρμογή.

Στην Εγκαθίδρυση της Ελληνικής Δημοκρατίας με πηγή εξουσίας το κρατείν του Δήμου όπου οι Δημότες είναι πραγματικά πολίτες με πλήρη συμμετοχή επί «κρίσεως και αρχής».

Την επαναφορά όλων των κληρονομικά δικαιωμάτων, δικαίων και περιουσίας του έθνους μας σε όλες τις μορφές τους, πνευματικές, επιστημονικές, τεχνολογικές, τεχνικές, κυβερνητικές, υλικές κλπ.

Καλούμε όλους τους Έλληνες να ενταχθούν στην δημιουργία στον Δήμο τους, Πολιτικής Οντότητας, με την ονομασία «ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ» « Ε.ΣΥ.» η οποία είναι η πηγή της εξουσίας της Πολιτείας στην Ελληνική Δημοκρατία για να διεκδικήσουμε ό,τι πραγματικά μας ανήκει.

Η «ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ» είναι η οδός για την εγκαθίδρυση της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η «ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ» «Ε.ΣΥ.» αναγνωρίζει ως μόνο και πραγματικό χρέος αυτό που έχουμε ως Έλληνες πολίτες να αναλάβουμε τις ζωές μας και το μέλλον στα χέρια μας, χρέος που έχουμε όχι μόνο προς τον εαυτόν μας αλλά προς ολόκληρο το γένος μας και κυρίως προς τους απογόνους μας, τις νεώτερες και μελλοντικές γενεές.

Η Ελληνική Δημοκρατία προάγει το Ελληνικό αξιακό σύστημα γιατί μόνο μέσα από αυτό ο άνθρωπος οντολογικά παίρνει την θέση που του ανήκει, έτσι ο άνθρωπος είναι Πολίτης ζώντας σε πόλη, παράγοντας πολιτισμό με πλήρη ασφάλεια στην ολότητα με αρμονία και συνοχή.

ΑΥΤΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΔΙΕΠΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΑΝΙΕΣ ΑΞΙΕΣ :

1. **ΛΟΓΙΚΗ** είναι το μέσον το οποίο οδηγεί στην νόηση η οποία αποδέχεται το ορθόν και το υπαρκτόν αποκλειστικά μόνο μέσω της αποδεικτικής διεργασίας.
2. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** η οποία θέτει τον άνθρωπο σε απεριόριστη και διαρκή Δυνατότητα δυναμικής, και πρωτίστως βουλευματικής πορείας προς την αναζήτηση και εφαρμογή από μέρους του αρχών με την μεγαλύτερη κατά το δυνατόν νομοτελειακή προσέγγιση.
3. **ΑΡΕΤΗ** είναι γνωσιακή υπεροχή η οποία αποτυπώνεται σε όλες τις εκδηλώσεις και αποφάσεις, χωρίς το ίδιο όφελος ή η έπαρση να είναι το κίνητρο.
4. **ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ** ως μέσον για την απόδοση διανεμητικά , διορθωτικά ή και με αμοιβαιότητα του δικαίου.
5. **ΙΣΟΤΗΣ** είναι η επακριβώς παροχή ίσων ευκαιριών προς όλους τους πολίτες χωρίς καμία διάκριση , η αξιοποίηση των ευκαιριών όμως εξαρτάται απο τόν καθένα πολίτη ξεχωριστά.
6. **ΑΦΘΟΝΙΑ** είναι η επάρκεια παροχής υλικών και πνευματικών αγαθών καθώς και ευκαιριών προς όλους τους πολίτες ως απαραίτητη προϋπόθεση για την αποφυγή φθόνου.
7. **ΑΛΗΘΕΙΑ** είναι η έξοδος από την οντολογική λήθη και η ταύτιση της νοητικής λειτουργίας με το υπαρκτό.
8. **ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ** είναι οτιδήποτε διαπερνώντας μέσα από τις αισθήσεις μας καλύπτει την ευαισθησία που έχουμε έμφυτη μέσα μας.
9. **ΑΡΜΟΝΙΑ** η σύγκλιση, η αρμογή , η σύνδεση διαφορετικών , ή αντιθέτων σε ένα σύνολο με ευρυθμία, ορθή αναλογία και τέλεια συναρμογή.
10. **ΑΝΔΡΕΙΑ** «Ανδρεία εστί έξις ψυχής ακίνητος υπό φόβου, επιστήμη των κατά πόλεμον πραγμάτων, θάρσος πολεμικών, εγκράτεια ψυχής προς τα φοβερά και δεινά, τόλμη υπηρετική φρονήσεως, ευθαρσία επί θανάτου προσδοκίας, έξις διαφυλακτική λογισμών ορθών εν κινδύνοις».
11. **ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ** η πορεία και ο τελικός προορισμός της πορείας του ανθρώπου όταν ταυτίζονται με τον λόγο(σκοπό) της ύπαρξης του.
12. **ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ** Η αυτογνωσία μας για το ποιο είμαστε από που προερχόμαστε σε ποιο σχέδιο εντασσόμαστε και ποιο προορισμό έχουμε.

Αυτές οι αξίες δημιουργούν τις αρχές ως σημεία αναφοράς κοινωνικού συστήματος τα οποία δημιουργούν συγκεκριμένο λειτουργικό πλαίσιο.

ΟΙ ΑΞΙΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΩΣ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.

1. **ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ:** ως την τέχνη να φθάνεις στην αλήθεια και καταλήγει σε σωστά συμπεράσματα.
2. **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ:** Σε μια ελεύθερη κοινωνία, διασφαλίζεται η δικαιοσύνη και η αξιοκρατία, οι πολίτες αγωνίζονται ανεμπόδιστα για την ανανέωση νόμων και θεσμών.
3. **ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ:** Η άσκηση πολιτικής ή πολιτειακής δράσης είναι υποχρέωση όλων των πολιτών. Η συμμετοχή στο εκλέγειν - εκλέγεσθαι, στο συνέρχεσθαι, συμμετοχής στα κοινά και στην άσκηση ελέγχου εξουσίας.
4. **ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ:** Είναι η εκδήλωση της ελεύθερης βούλησης των ατόμων της πολιτείας μέσα όμως στα πλαίσια της κοινωνικής ελευθερίας η οποία προηγείται σε κάθε περίπτωση.
5. **ΙΣΟΝΟΜΙΑ:** Είναι αφενός η ισότητα των πολιτών έναντι του Νόμου και η εφαρμογή του Νόμου αδιακρίτως από όλους τους πολίτες και αφετέρου η λειτουργία χωρίς την ελάχιστη αλληλεξάρτηση Νομοθέτη και εκτελεστικής Εξουσίας.
6. **ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑ:** Είναι οι μηχανισμοί οι οποίοι εγγυούνται την αντιμετώπιση των Πολιτών με ισότητα εκ μέρους της Πολιτείας καθώς και η πραγματική αμοιβαιότητα σχέσεων Πολιτών και Πολιτείας.
7. **ΙΣΟΚΡΑΤΙΑ:** Είναι το βάρος των αποφάσεων της Πολιτείας να ισοκατανέμεται σε όλους τους Πολίτες χωρίς διακρίσεις, εξαιρέσεις κλπ.
8. **ΙΣΗΓΟΡΙΑ:** Οι ίδιοι να έχουν ίσο δικαίωμα αγόρευσης.
9. **ΔΙΑΝΕΜΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ:** Αποσκοπώντας στην απόδοση της να εντάσσεται η κατανομή όχι μόνο των αξιωμάτων, αλλά γενικώς η αξιακή ισότητα, με την οποία η πολιτεία εξοπλίζει τα πρόσωπα κατά τις δικαιοσύνης σχέσεις.
10. **ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ:** Έχει σκοπό τη διατήρηση της πολιτείας εντός του συστήματος αξιών και αρχών. Η αδικοπραξία κατά μέλους του σώματος της

πολιτείας λογίζεται ως αδικοπραξία κατά της πολιτείας, έτσι η πολιτεία είναι υπεύθυνη να σταματήσει την αδικία αν βρίσκεται σε εξέλιξη και σε κάθε περίπτωση να την εξαλείψει ανάλογα με το αδίκημα με δίορθωση ή με τιμωρία. Να διανέμεται «μή προς τον λόγον αλλά προς την διάνοιαν του νομοθέτου σκοπείν». Και προς τις δύο λοιπόν κατευθύνσεις, τόσο η διανεμητική όσο και η διορθωτική δικαιοσύνη εκφράζουν την αρχή της αναλογικότητας ως θεμέλιο της ιδανικής και ολοκληρωμένης απόδοσης του δικαίου.

11. ΦΡΟΝΗΣΗ: Είναι η αιτία του «πράττειν ορθώς».

Τρόπος σκέψης και αντίστοιχη πρακτική που χαρακτηρίζεται από λογική, σύνεση, ωριμότητα.

Η φρόνηση είναι «η δημιουργική δύναμη της ανθρώπινης ευζωίας», η οποία υπερβαίνει τη γνώση, μπορεί να διακρίνει το ορθό από το εσφαλμένο και επιτρέπει στον άνθρωπο να σταθμίσει το «δέον γενέσθαι».

Είναι εκείνη που παράγει το φρόνημα, το οποίο ζωογονεί και οργανώνει την πράξη, καθώς εμπεριέχει το πλαίσιο της σκέψης, της γνώσης και βούλησης, που είναι οι αρχές πάνω στις οποίες εδράζεται η πράξη...

12. ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ: Η έννοια της σωφροσύνης είναι νοητική λειτουργία και ορίζεται ως έλεγχος των συναισθημάτων «το κρατείν ηδονών και επιθυμιών», με το να είσαι μέσω της Λογικής Κύριος του εαυτού σου. Σωφρονέω σημαίνει συγκροτούμαι, συνέρχομαι, γίνομαι κύριος εμ'αυτού.

13. ΑΙΔΩΣ : Εκφράζει την ιδιότητα του ανθρώπου να αποφεύγει κάθε πράξη του που αντιβαίνει στον καθιερωμένο εθιμικό κώδικα του κοινωνικού του περιβάλλοντος με κίνητρο τον σεβασμό και την σεμνότητα.

Η αιδώς κατοχυρώνει την αξιοπρέπεια του ατόμου, γιατί το εμποδίζει να παραδοθεί στο χάος των παρορμήσεων του και το υποχρεώνει να συμμορφωθεί με ότι το διαφοροποιεί από τα άλλα έμβια όντα: το λόγο. Παράλληλα περιστέλλει τις εγωιστικές τάσεις του την ιδιοτέλεια, την επιθετικότητα, την απληστία και τονώνει σε αυτό τις δυνάμεις εκείνες που συντελούν στην εμπέδωση της κοινωνικής αρμονίας.

14. ΣΕΒΑΣΜΟΣ: Ο κόσμος που μας περιβάλλει διέπεται από σεβασμό ο οποίος εντάσσεται στους κανόνες και στις αρχές της νομοτέλειας οι οποίες περιλαμβάνουν και τον άνθρωπο ως τμήμα του συμπαντικού συνόλου.

Ο σεβασμός εκδηλώνεται συμπαυτικά στις σχέσεις ανάμεσα των νοημόνων όντων με πλήρη αμοιβαιότητα, μέσα σε αυτήν την αμοιβαιότητα του σεβασμού βρίσκεται ο άνθρωπος μεταξύ των δημιουργών του ως ομοίωμα τους, του φυσικού και κοινωνικού περιβάλλοντός του και ως συμπαυτικό όν με τον εαυτόν του.

Ο άνθρωπος οφείλει να σέβεται τον θείο δημιουργό του και αμοιβαία ο δημιουργός σέβεται το δημιούργημά του. Ο θεός που προβάλλουν τα Ιερατεία και τα δόγματα δεν έχει κανένα σεβασμό για τον άνθρωπο και γενικότερα για την ανθρώπινη φύση επειδή τον θέλει σε ζώωδη κατάσταση που σημαίνει ότι αυτός ο θεός δεν είναι ο Δημιουργός του. Ο σεβασμός δεν απαιτείται ούτε ζητείται αλλά αποκτάται και διατηρείται με συνεχή προσπάθεια.

15. ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ : «Σύμφωνα με την αξία του πρέπει να πράττει και να τιμάται ο κάθε άνθρωπος».

ΣΕ ΑΤΟΜΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ:

Ο όρος αξιοκρατία δηλώνει την αρχή σύμφωνα με την οποία η ανάληψη αξιωμάτων και θέσεων δημοσίων ή μη, η αναγνώριση και η επιβράβευση προσπαθειών γίνονται με βάση την προσωπική αξία του καθενός, χωρίς να παρεμποδίζονται απ' την οικονομική του, ή την κοινωνική του θέση. Συνιστά κίνητρο για ενεργοποίηση των δυνάμεων, μεγαλύτερη προσπάθεια, ανάληψη πρωτοβουλιών και αύξηση της αποδοτικότητας του ατόμου. Εγείρει την αγωνιστικότητά του, με την οποία αντιμάχεται κάθε εμπόδιο για την πραγμάτωση των στόχων του.

ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ:

Αναπτύσσεται η ευγενής άμιλλα μεταξύ των μελών της κοινωνίας και καλλιεργείται η κοινωνική συνείδηση, η κοινωνική ισορροπία, η δικαιοσύνη, η συνεργασία και η αλληλεγγύη.

Οι πολίτες αξιολογούνται με δίκαια και αντικειμενικά κριτήρια, ικανοποιείται το δημόσιο περί δικαίου αίσθημα και αναπτύσσεται εμπιστοσύνη στους κοινωνικούς θεσμούς και πολιτειακούς νόμους.

16. ΦΙΛΟΤΗΣ : Η φιλότητα ως κάθε είδους φυσική ελκτική δύναμη, κάθε είδους δύναμη κοινωνικής συμφιλίωσης και ενότητας ή κάθε είδους δύναμη ανοσίας και ομοιόστασης ενός οργανισμού.,

Ως κοινωνική ελκτική δύναμη υποβάλλει την εικόνα του αδιαίρετου σώματος μιας πόλης, της συλλογικής ψυχής της, στην οποία επικρατεί η ομόνοια και η ενότητα όλων των πολιτών. Σε αυτή την πόλη και σε αυτή την κοινωνία επικρατεί, η απόλυτη συν-χώρηση ακόμα και των αδιαχώριστων, κοινωνικά ατόμων. Τέλος, πνευματικά,

Η Φιλότητα είναι η ενωτική δύναμη με αποτέλεσμα την ηρεμία και την γαλήνη της συνειδητότητας, η οποία έχει γίνει ένα με τον εαυτό της.

17. ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ: Η έννοια αναδεικνύει πρωτίστως το κίνητρο για τιμητική διάκριση, υπεροχή, δόξα.

Είναι η έντονη αίσθηση της τιμής και της αξιοπρέπειας ..., εννοείται η φιλοτιμία, η οποία δεν εξαντλείται στο ατομικό συμφέρον αλλά διοχετεύεται στην κοινωνική προσφορά, ενσωματώνει δηλαδή την ατομική φιλοδοξία στις κοινωνικές αξίες, ώστε αυτή να λειτουργεί προς όφελός της κοινωνίας.

Η φιλοτιμία εκτιμάται και αποδίδεται στο άτομο από όλο το σώμα της κοινωνίας και όχι από κάποια συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα, σύλλογο, τάγμα ή στοά.

18. ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ: Είναι οι εντυπώσεις επί των αισθήσεων από πράξεις, συμπεριφορές, ενέργειες, παρουσιάσεις, σκέψεις οι οποίες προβάλλουν μεγαλειωδώς το πρέπον, το αρμόζον, το ωραίο, το ενάρετο, το δίκαιο.

Όσο η συνειδητότητα του ανθρώπου βρίσκεται εναρμονισμένη με τον σκοπό ύπαρξης του τόσο η μεγαλοπρέπεια εκπέμπεται σε κάθε εκδήλωση του.

Η μεγαλοπρέπεια απομακρύνει τον άνθρωπο από την μικροπρέπεια την μεμψιμοιρία.

Είναι χαραγή στο ελληνικό γένος η μεγαλοπρέπεια. Η κληρονομιά του γένους μας στον πλανήτη γαία χαρακτηρίζεται πρωτίστως από μεγαλοπρέπεια.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΒΑΣΙΚΟΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΙ ΝΟΜΟΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΒΑΣΙΚΗ ΑΞΙΩΣΗ ΚΑΘΕ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΠΡΑΞΗΣ Η ΕΚΦΡΑΣΗΣ.

1.0. ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗΣ

- 1.1. Έχεις την Ελευθερία να κάνεις ότι θέλεις αρκεί να έχεις την ικανότητα της πλήρους και απόλυτης επανόρθωσης της πράξης σου.
- 1.2. Έχεις την Ελευθερία να βλάψεις να αλλοιώσεις να καταστρέψεις ακόμα και να σκοτώσεις μερικώς ή ολικώς σωματικά ή ψυχικά μόνο όταν μπορείς να επανορθώσεις απόλυτα και ολοκληρωτικά αυτό που έβλαψες αλλοιώσεις κατάστρεψες ή σκότωσες.
- 1.3. Ακόμα και η σκέψη για οποιαδήποτε αλλαγή στο υλικό ή ψυχικό ή πνευματικό επίπεδο που απευθύνεται σε ανθρώπους υπόκειται στον νόμο της πλήρους και απόλυτης επανόρθωσης. Η καλλιέργεια οποιασδήποτε σκέψης επιθυμίας ή σχεδίου γίνεται χωρίς να τηρείται αυτός ο νόμος είναι ήδη συνειδησιακός θάνατος.
- 1.4. Είναι έγκλημα κατά της πολιτείας και όλων των πολιτών να αφαιρέσεις να πάρεις να μεταλλευτείς οτιδήποτε χωρίς να έχεις την δυνατότητα να το αντικαταστήσεις πλήρως και επακριβώς.
- 1.5. Είναι έγκλημα κατά της πολιτείας και όλων των πολιτών αποφάσεις σου να δημιουργούν ανεπανόρθωτες βλάβες στην οικονομία, στα κοινωνικά δρώμενα, στην παιδεία, στην εργασία, στην ασφάλεια, στην ασφάλιση, στην πρόνοια, στην αφθονία, στην αισθητική και στην κοινωνική αρμονία.
- 1.6. Είναι έγκλημα κατά της πολιτείας και όλων των μελών της κάθε παρέμβασης σου η οποία είναι ανεπανόρθωτη.
- 1.7. Η παράβαση του νόμου της πλήρους και απόλυτης επανόρθωσης σε θέτει εκτός του σώματος της πολιτείας της κοινωνίας σε οδηγεί στην θανατική καταδίκη της συνειδητότητός σου.
- 1.8. Η φυσική τιμωρία ανήκει στην πολιτεία και στους νόμους της.

2.0. ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ

- 2.1. Έχεις το δικαίωμα να κάνεις ότι θέλεις αρκεί να έχεις εφαρμόσει και δεχτεί με προσομοίωση το αποτέλεσμα των πράξεων σου ή των επιλογών σου και των εκφράσεων σου πρώτα στον εαυτόν σου.
- 2.2. Μπορείς να κάνεις σε συνάνθρωπο σου ότι θέλεις αρκεί να το έχεις δεχτεί αυτό πρώτα για τον εαυτόν σου.
- 2.3. Μπορείς να κάνεις ότι θέλεις αρκεί να έχεις δεχτεί αυτό πρώτα για τον εαυτόν σου και για το περιβάλλον σου.
- 2.4. Οτιδήποτε δεν είναι δεκτό για τον εαυτόν σου δεν μπορείς να το κάνεις ή να το επιβάλλεις σε άλλον.
- 2.5. Οτιδήποτε δεν είναι δεκτό για τα παιδιά σου δεν μπορείς να το κάνεις για παιδιά άλλων.
- 2.6. Οτιδήποτε δεν είναι δεκτό για το δικό σου περιβάλλον δεν μπορείς να το κάνεις για την κοινωνία ή τμήμα της κοινωνίας.
- 2.7. Η παράβαση του νόμου της προσομοίωσης σε θέτει εκτός του σώματος της πολιτείας της κοινωνίας σε οδηγεί στην θανατική καταδίκη της συνειδητότητας.
- 2.8. Η φυσική τιμωρία ανήκει στην πολιτεία και τους νόμους της.

3.0. ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ

- 3.1. Έχεις το δικαίωμα να κάνεις ότι θέλεις αρκεί το κίνητρο των πράξεων σου των επιλογών σου και των εκφράσεων σου να είναι σε δημόσια θέα.
- 3.2. Το κίνητρο για κάθε σου πράξη ή επιλογή ή έκφραση σου πρέπει να εκτίθεται δημόσια και να είναι καταξιωμένη με αρετή.
- 3.3. Για οτιδήποτε επιδιώκεις δεν είναι απομονωμένο και κρυφό από το σώμα της πολιτείας.
- 3.4. Κάθε πρόταση κάθε ιδέα κάθε καινοτομία σε οποιαδήποτε μορφή της τεχνολογίας της επιστήμης της τέχνης ως και κανόνες νόμοι διδασκαλία καθοδήγηση πρέπει να άπτονται του αξιακού συστήματος του ανθρώπου και ανήκει σε όλη την κοινωνία και όλοι οι πολίτες έχουν πρόσβαση στην διαδικασία που δημιουργείται.
- 3.5. Η διαδικασία και η εφαρμογή σε κάθε σου πρόταση καινοτομία σκέψη πρέπει να είναι εναρμονισμένη στον αξιακό άξονα και να βρίσκεται μέσα στο πλαίσιο

των λειτουργικών αρχών της πολιτείας ώστε να αποτελεί διαχρονική ανελικτική αναβάθμιση όλης της κοινωνίας συνολικά

- 3.6. Η κάθε καινοτομία πρόταση σκέψη είναι διατύπωση συμπαντικής μνήμης και ως τέτοιας ανήκει κληρονομικά σε όλους τους πολίτες. Όλοι οφείλουν να την σέβονται επειδή η ασέλγεια εις βάρος της είναι ασέλγεια κατά όλης της κοινωνίας.
- 3.7. Επειδή οι καινοτομίες ανήκουν σε όλη την κοινωνία η πολιτεία και τα μέλη της οφείλουν να τις προστατεύουν επί ποινή τιμωρίας σε όσους παραβαίνουν αυτήν την υποχρέωση. Όποιος προτείνει οτιδήποτε με κίνητρο στοχευόμενα το κακό της πολιτείας στην οικονομία , στα κοινωνικά δρώμενα , στην παιδεία, στην εργασία , στην ασφάλεια , στην ασφάλιση, στην πρόνοια, στην αφθονία, στην αισθητική και στην κοινωνική αρμονία έχει ήδη θέσει τον εαυτόν του στην συνειδησιακή λήθη και έχει υποστεί θάνατο της συνειδητότητός του.
- 3.8. Οι άρχοντες και οι υπεύθυνοι της πολιτείας οφείλουν να προστατεύουν με την ίδια την ζωή τους κάθε κληρονομιά της πολιτείας και του έθνους μας

Η «ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ» λειτουργεί με άξονα τον πολίτη ο οποίος συμμετέχει με τον δυνατότερο και αποτελεσματικό τρόπο στην κρίση των καταστάσεων αποφάσεων δεδομένων και στην άσκηση εξουσίας, ουσιαστικά είναι αυτός που άρχει πολιτικά στην ελληνων πολιτεία.

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΥΡΗΞΗ ΤΟΥ ΦΟΡΕΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1.

Σύμφωνα με τα όσα ισχύουν στο Ελληνικό Σύνταγμα, αλλά και με όσα ισχύουν μετά τη μεταρρύθμιση με τη συνθήκη της Λισσαβόνας και σύμφωνα με τον Χάρτη θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, όπου αναλύονται και προστατεύονται διεξοδικά τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα του πολίτη εν συνόλω, ο κάθε Έλληνας Πολίτης- Άνθρωπος ως και ο κάθε Ευρωπαίος πολίτης, θα πρέπει να ζει και λειτουργεί μέσα σε μια ευνοούμενη πολιτεία δικαίου, το οποίο ρυθμίζεται μέσα σε ένα αξιακό σύστημα κανόνων και αρχών και όπως αυτό έχει επικυρωθεί ως κεκτημένο πια δικαίωμα μέσα από τους αιώνες αγώνων εκατομμυρίων ανθρώπων.

Κεκτημένο, θεμελιώδες αδιαμφισβήτητο δικαίωμα και αξία είναι, εκτός των άλλων, η προστασία της ανθρώπινης ζωής και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας δια μέσου της Λαϊκής κυριαρχίας που θεωρείται ως το θεμέλιο του πολιτεύματος της «Δημο-Κρατίας».

Σωρεία συμβατικών διατάξεων και κειμένων χαράζονται στο εσωτερικό αλλά και διεθνή χάρτη δια την προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

A. ΓΕΝΙΚΑ

1.1 ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- 1.1. Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και ως τροποποιήθηκε και αναδιαμορφώθηκε, συμφώνως προς την συνθήκη της Λισαβόνας (ΕΕ C 306/17-12-2007),
- 1.2. Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ως τροποποιηθήσα ισχύει (ΕΕ C 306/17-12-2007) και ειδικά το άρθρο 325 όπου περιγράφεται η καταπολέμηση απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Κρατών Μελών,
- 1.3. Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- 1.4. Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Σύμβαση Ρώμης της 4-11-1950 , Ν.Δ. 53/1974 Ν. 2400/1996 και Ν. 3344/2005) και πρώτο πρωτόκολλο ΕΣΔΑ,
- 1.5. Ο Χάρτης των Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ),

B. ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ: ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΗ ΚΑΙ ΑΔΙΑΦΙΛΟΝΙΚΗΤΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΈΘΝΟΥΣ:

Τα κεφάλαια αυτά είναι κληρονομικό δικαίωμα των Κυρίαρχων, Αυτοχθόνων, Ιθαγενών εν γένει λαών ες αεί. Είναι γνωστά επίσης ως «η Παγκόσμια Διευκόλυνση του Χρέους» (Global Debt Facility).

Διέπονται από τις Διεθνείς Συνθήκες και που θα έπρεπε να φρουρούνται με διαφάνεια και ασφάλεια και να διασφαλίζονται προς όφελος όλων των χωρών μελών και που αφορά και την Ελλάδα αλλά και κάθε Έλληνα Πολίτη αλλά και κάθε Άνθρωπο γενικότερα.

Παράγωγα του πλούτου των Κληρονομικών Ταμείων Διεθνούς Εξασφάλισης, διατηρούνται καταχωρημένα στους ειδικούς Θεσμικούς Μητρικούς και Παράλληλους «Υπερκαλυμμένους λογαριασμούς» (OVER BALANCED) ή/ και «Κύριους λογαριασμούς» (GLOBAL MASTER CASH AND CHIPS ACCOUNTS - GMC & CA), ή / και τους «Διεθνείς Συγκεντρωτικούς Λογαριασμούς», (INTERNATIONAL COMBINED COLLATERAL ACCOUNTS), στην Τράπεζα Ελλάδος καθώς και σε όλες τις υπόλοιπες εμπορικές τράπεζες με έδρα την Ελλάδα και που ελέγχονται από την Τράπεζα Διεθνών Διακανονισμών (BIS - Bank of International Settlements), την Παγκόσμια Τράπεζα (World Bank), Federal Reserve και τις κεντρικές τράπεζες των χωρών δια μέσου των γκρίζων/ μαύρων οθονών (Επίπεδο υψίστης ασφαλείας).

Οι συμφωνίες που υπογράφησαν για την οικονομική σταθερότητα του πλανήτη, τη διαχείριση και τον έλεγχο της παγκόσμιας ταμειακής επάρκειας και όπου επίσης συμφωνήθηκε να τηρούνται οι ισολογισμοί των παραγωγών των κατατεθειμένων κεφαλαίων στους παράλληλους καταπιστευματικούς λογαριασμούς ήταν οι ακόλουθες:

1.0 ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ – ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ:

- 1.1. Διακυβερνητική συμφωνία που υπογράφη κατά την ημερομηνία 23-11-1982 στο Λευκό Οίκο ΗΠΑ – Ουάσιγκτον DC και έχοντας αρ. αναφοράς «USSCANN.5895-7G89G78FG-97FD8G7F8D7-7789FD8G98F-9F8F889F890-0001" με το πρωτόκολλο αριθ. 558-22821,
- 1.2. Η Τριμερής Συνθήκη Επιτροπή Χρυσού ((Tripartite, Trilateral, Trillenium Pact, GOLD COMMISSION) TTTGC – USA, France and UK, η οποία είναι η ισχύουσα συνθήκη μεταξύ των διεθνών κυβερνήσεων (World Governments – Λονδίνο 1921) και όσων έχουν ιδρυθεί το 1944/5-1994/5, που συστάθηκε στο πλαίσιο της συμφωνίας του Bretton Woods για μια ενιαία περίοδο πενήντα (50) ετών, η οποία

- διέκοψε τη λειτουργία του το 1994 και που εκκαθαρίστηκε το 1997 αφού εκπλήρωσε την περίοδο που συμφωνήθηκε,
- 1.3. Η Συνθήκη «Butler, Charles H.» – «Δημιουργώντας εξουσία των μέσων» – Ηνωμένες Πολιτείες Επιτροπή Γερουσιαστών «The Treaty Making Power of the Means, United States Senator Committees),
 - 1.4. Η Συμφωνία «The Green Hilton Agreement» – Γενεύη 1963-1966 με εγγύηση που επικυρώθηκε ως διεθνής συναίνεση (the Guarantee is Declared on by International Consent) και η οποία εγγύηση επικυρώθηκε και καθιερώθηκε δυνάμει της διάσκεψης στο Ίνσμπρουκ, -Αυστρία το 1964, Πρακτικά Δημοκρατικός «Royden J»,
 - 1.5. Η Συνθήκη που αφορά τον κανόνα του χρυσού « Making Power in the Defence of the Senates part in Treaty Making and the Foreign Controller of Gold Act, (1972) in the Senate of the United States» Τόμος II, κεφάλαιο 7,
 - 1.6. Διεθνής Επιτροπή (Χάγη 1968), η οποία μεταφέρθηκε στο Καταπίστευμα και του ιδρύματος στο πλαίσιο του εποπτικού ρόλου και την προστασία του ελεύθερου Κόσμου και όλες τις μεταγενέστερες αναθεωρήσεις αυτών που ανέλαβαν να διαχειρίζονται και να ελέγχουν τις Διεθνείς Εξασφαλίσεις των Συνδυασμένων Λογαριασμών αλλιώς γνωστό ως το Παγκόσμιο Ταμείο ταμειακής Διευκόλυνσης (International Panel (The Hague 1968) which transferred to the Trust and Foundation in its supervisory role and in protection of the free world.) and subsequent revisions thereof governing the management and control of International Collateral Combined Accounts otherwise also known as the Global Debt Facility).

2.0 ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ – ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

- 2.1. Συνθήκη των Παρισίων (Treaty of Paris) της 10 Δεκ 1898,
- 2.2. Συνθήκη «Jekyll Island» (Georgia των ΗΠΑ, 1908-1910),
- 2.3. Ο νόμος «Aldrich» – ΗΠΑ 1910,
- 2.4. Δημιουργία της Παγκόσμιας Τράπεζας «Federal Reserve System» (Washington, USA, 1913),
- 2.5. Η Συνθήκη του Λονδίνου 1920,
- 2.6. Τριμερής Συμφωνία μεταξύ των Εθνών (Trilateral Tripartite Trillenium Pact Between Nations), Λονδίνο 1921,
- 2.7. Ο Κανόνας του χρυσού (The Gold Act) – ΗΠΑ 1924,
- 2.8. Το δεύτερο σχέδιο των Εμπειρογνομόνων (The Second Plan of the Experts), 1929

- 2.9. Δημιουργία της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών (Bank for International Settlements - BIS), 20η Ιανουαρίου του 1930,
- 2.10. Η συμφωνία της Χάγης (1930)
- 2.11. Η συμφωνία της Άπω Ανατολής που διέπει τα Συνδυασμένα Αποθετήρια (Far East Combined Depositories Agreement), 1932 1945,
- 2.12. Η Συμφωνία του Bretton Woods – 1944-1971 και που ισχύει μέχρι και σήμερα,
- 2.13. Η Β.Ι.Σ. / Σύμμαχοι συμφωνία – Βέρνη, Ελβετία, 1946 -1948,
- 2.14. Η συμφωνία Πράσινη Hilton – Γενεύη, Ελβετία, 1963-1968,
- 2.15. Schweitzer Διάσκεψης – Innsbruck, Αυστρίας το 1964,
- 2.16. Οι συμβάσεις Schweitzer Χάγη, Κάτω Χώρες, το 1968 και τις αναθεωρήσεις αυτών, 1972, 1984, και 1998 Washington Panel)
- 2.17. Η Εφορευτική / Διορισμός Sole Διαιτητής συμφωνίες (1995)
- 2.18. The Washington Panel -1998,
- 2.19. Η συνθήκη για τον Σεβασμό της Συνθήκης Δικαιωμάτων (Bangkok 2003),
- 2.20. Η Συνθήκη που υπογράφηκε στο Bretton Woods του New Hampshire Αμερικής (The Bretton Woods Agreement), 1944 – 1971, *
- 2.21. Η Συνθήκη που υπογράφηκε από τους Συμμάχους και την Β.Ι.Σ. (The B.I.S. / Allies Agreement), Βέρνη Ελβετίας 1946-1968
- 2.22. Οι Συμβάσεις Schweitzer στη Χάγη, Κάτω Χώρες, το 1968 και τις αναθεωρήσεις αυτών, 1972, 1984, και 1998 (The Schweitzer Conventions The Hague, Netherlands, 1968 and revisions thereof, 1972, 1984, and 1998 Washington Panel),
- 2.23. Η Συνθήκη για την Εκλογή και Διορισμός του ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΔΙΑΙΤΗΤΗ (The Election / Appointment of Sole Arbiter Agreements), 1995,
- 2.24. Το συνέδριο στην Αμερική (Washington Panel) – 1998,
- 2.25. Η συνθήκη για τον Σεβασμό της Συνθήκης που αφορά τα Διακαιώματα (The Treaty for Respecting the Rights Treaty) – Bangkok 2003.